

fleira en hér er sagt. Það eru ekki eingöngu sálmarnir frá miðöldunum, heldur og einnig sumt „Retormatións“ dótið, sem menn eru beðnir að brúka sér til andlegrar uppbyggingar, er eitthvað væri að athuga við, væri því nokkru sinni gaumur gefinn. Margar trúarbragðalegar hugmyndir vorra tíma eru að meira eða minna leyti úr lagi færðar vegna sálma þeirra, er vér syngjum við messur og önnur hátíðleg tækifæri.

Ef vér lítum á sálmasöfn og bækur kyrkna þeirra, er standa á tiltölulega háu menningarstigi og jafnvel margra þeirra allra frjálslyndustu, verðum vér þess skjótt varir, að undantekningarlaust eru sálmur þeirra flestir samdir annaðhvort af virkilegum andans mikilmennum umliðinna alda, eða þá „meðalmönnum“ og andlausum meinleysingjum vorra tíma. En það, að menn geta komið saman stöku, er engin fullgild ástæða til, að trúfræði þeirra sé viðhaldið. -- Það er óhamingja mikil, að þeir menn, hverra trúarskoðanir og lífsskoðanir ætti að verða sem almennastar, skuli ekki eða geti ekki ort sálma. en að þeir gjörist sálmaskáld, sem hvorki eru með heilbrigðum sönsum né flytjendur hollra skoðana. Það er hvorki rétt né viturlegt að halda dauðahaldi í kenningar eða uppfræðslumáta liðinna alda af eintómri viðkvæmni og meðaumkunarsemi með því, sem liðið er. En þó er það öllu óviturlegar, að halda í gömul sálmabrot, sem eru full meinlegra: fávizku og villandi orðatiltækja, að eins þess vegna, að þau hafa verið um hönd höfð og sungin af þeim, sem vér elskum og virðum, en nú hafa tekið heima í mold og gróf.

Sérstaklega eru það þó sumar gömlu þýðingarnar, er gjarnan an mætti missa sig,-- ef vér lítum til íslenzku sálmabókarinnar,-- ekki sízt þar sem bæði val og þýðing hefir gjörst af smekklausri hendingu. Þessum gömlu fornmenjum hefir þó alltaf verið haldið við í íslenzkum sálmasöfnum. Með hverri nýrri útgáfu eru þessar gömlu þýðingar bættar og stagaðar saman, svo hægt sé að láta þær halda út eina vertíðina enn. En ekki er ólíklegt, að senn fari flíkin svo að fyrnast, að hlíta verði ráðunum þeim, að leggja ekki nýja bót á gamalt fat.

HEIMIR er gefinn út af nokkrum Íslendingum í Ameríku; kemur út 12 sinnum á ári og kostar \$ 1 árs. -- Útsendingu og Innheimtu annast Björn Pétursson, 553 Sarzent Ave. Utanáskrift til ritstjórnar blaðsins er: Heimir, 785 Notre Dame Ave. Winnipeg Man.

Ritstjóri sra Rognvaldur Pétursson, Winnipeg.

Prentari: Gísli Jónsson, 656 Young st. Winnipeg Man.